

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Deorum dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

DEORVM

Dialogi.

ΑΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑ.
υμνιδης

ΙΟΥΝΙΣ ΕΤ ΓΑ.
nymedis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.

Γε, ὃ Γανυ-
μεδης, ἡνοση
γὰρ ἔνθα ἔ-
χλῦ, φίνη-
σόν με ἴδης,

ἔπος εἰδῆς δέ τι ῥά μιν ὄν-
κίλομ με ἔχοντα, δὲ ὄνυχας
ὀξείας, δὲ ἄλ-ρὰ, οἷος ἐφ' αὐτόμιν
Γε ἄλλος ἐν δουλῶν Γα. ἔν-
θρασι, ἐν αὐτὸς ἄρσι ἴδω, καὶ
ἡλ' ἀπλάμπος ἔρπασας με ἀπὸ
μίσσ' ἔποιμισ; πῶς ἐν τὰ μ
πῆλ' ἐκείν' αὐτὸ ἐξ ῥῥόμιν, οὐ
δ' ἄν ὄνδ' ἀνάνε φησας; Ζ.
ἀν' ἔτι ἀνθροπος, δὲ ὄρ' αὐ, ὃ
μυράκιον, ἔτι αὐτὸς. ὃ δ' πᾶν.
τῶν βασιλῆος τῶν θεῶν οὐ-
τός ἔμιν, πῶς τὸν κίρδον ἀνε-
λάξας ἐμαυτόμ. Γα. τί φησι;
ὄν γὰρ ὁ Πάρ' ἐκείν' ὄ; ἔτα
πῶς σέεργα ἐν ἔχας, οὐδ' ἐνε-
μισ; τῶ; Pan ille es; deinde quomodo fistulā nō habes, neq; corō

Ge ad Gany-
medes; perue-
nimus. n. quō
oportebat) ο
sculare me

id. ut videas non ampliū: ros-
strū aduncū me habere, neq;
ungues acutos, neq; alas, qua-
lis videbār tibi modō cūm vō
lucris esse apparebā. GAN.
Nī homo, ἀνὸν ἀquila μο.
δὲ δ' fuisi, ac deuolans rapuī;
sti me à medio ouili? Quō
paelo igitur ala illa ablatā
tibi sunt, tu verò ipse aliū
quispiā subito appares? IVP.
Sed neq; homo quē vides, a-
dolescentule, neq; aquila, sed
omnium rex deorū ego ipse
sum, qui me ipsum ad tēpus i-
ta trāsformauī. GA. Quid

ρατα, οὐδὲ λάσι. Ὁ ἅ τὰ σκέ
 λη; Ζ. μόνον ἢ ἰκάνον ἰ-
 γῆ θεον; Γα. ναί. καὶ θεομύ-
 ρη αὐτῶ ἑνορχηρ πύργον ἐπὶ
 τὸ σπέλαιον ἄγοντες, ἑυθαί-
 σην. οὐ δὲ ἀνδραποδίστης τις
 εἶναι μοι δοκῆς. Ζ. εἰπέ μοι,
 Διὸς θεοῦ ἵκασθαι ἵνομα, οὐ-
 δὲ βαμὸν εἶδης ἐν τῷ Γαρ-
 γάρῳ τῷ ὄντι; ἢ βροντῶν.
 Ἦς, καὶ ἀσραπῆς ποιοῦντ';
 Γα. οὐ, ἀβέλτησι, φῆς εἶναι, ὅς
 πρόσω κατήχτας ἡμῶν πλὴν
 πολλῶ χλασάν, ὃ οἰκῆν διέρ-
 ἄνω λεγόμεν. ὃ ποιῶν τὸ ψό-
 φον, ὃ τὸ κειρὸν ὁ πατήρ ἔθυ-
 σεν; ἔτα τί ἀδικήσεται με ἀ-
 νήρατος, ὃ βασιλεύει θεῶν;
 τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λυκοὶ
 διηρπάσονται ἡδύ, ἰρήμοις ἐ-
 πιπρῶντες. Ζ. ἔτι γὰρ μέλας
 σοι τῶν πεδῶτων ἀθανάτω
 γένημῆς, ἢ ἰνταῦθα σιω-
 σομῆς μεθ' ἡμῶν; Γα. τί
 λήσας; ὃ ἢ κατάξας με ἡδύ
 ἰς πλὴν Ἰλλυ τήμερον; Ζ. οὐ-
 δαμῶς ἐπὶ μάτῳ ἀντὸς εἶλω
 ἀντὶ θεοῦ γένημῆς. Γα.
 οὐδέμ

An non deduces me tandem in Idam hodie? IVP. Nequa-
 quam, quoniam frustra aquila fuisset pro deo factus. GAN-
 Igitur

nua neq; hirsutus es eruat
 IVP. Solum enim illum exi-
 stimas Deum? GA. Etiam;
 atq; adeo sacrificamus ipsi,
 coleatum hircum ad spelun-
 cam agentes, in qua ipse pos-
 situs est. Tu verò b plagia-
 rius quispiam videris mihi
 esse. IVP. Dic mihi, Iouis
 verò nomen non audisti? ne-
 que etiam c aram vidisti il-
 lius in Gargaro, plueniis
 scilicet atq; tonantiis, & sul-
 gura facientis? GAN. Tu
 te, optime vir, ais esse, qui
 paulò antè effudisti nobis
 copiosè grandinem, qui ha-
 bitare supra nos dicervis, fa-
 ciens strepitum, cui arietem
 pater sacrificavit? Denique
 quidnam improbè tentan-
 tem me sursum rapuisti rex
 Deorum? Iam verò & oves
 fortassis lupi diripuerunt,
 desertas illas inuadendo.
 IVP. Adhuc enim cura est
 tibi ouium, immortalis facti,
 & hic conuersaturo nobiscum? GAN. Quid dicis?

Igitur

οὐκ ἔρπι (κατάσμεο πατήρ,
 ἢ ἀνακατήσμεο κύνεισκαρ,
 καὶ πηγάς ὑπερορ λύφομα,
 κατακαπῶν τὸ ποίμνιον. Ζ.
 πῶ γὰρ ἐκείνῳ ὄψεται σ; Γα.
 μηδ' αμῶς. ποθῶ γὰρ ἦδη αὐτῶ
 τὸν ἄδ' ἀπάξεις με, καὶ αὐτῶ
 μά σοι ἢ ἄλλοι παρ' αὐτῶ κείνῳ
 τυθίσσεται λυτὰ ἀπὸ ἰμοῦ.
 ἔχομεν δὲ τὸν τεκτὴ τὸν μί-
 γαν, ὅς ἔστιται πῶς τὸν νο-
 μίω. Ζ. ὡς ἀφελῆς ὁ πῶς
 ὄντι, καὶ ἀποικὸς, καὶ αὐτὸ
 δὴ τῶς, πῶς ἔστι. ἀπ' ὁ Γα-
 υλ κηδ' οὐ, ἐκείνα ἢ πάντα χά-
 ραμα, καὶ ἐπὶ λάθρ' αὐτῶν,
 ἔ ποίμνις, καὶ τῆς ἰδίας. σὺ δὲ
 (ἦδη γὰρ ἔπερσεν ὁ εἶ) ποθ-
 λὰ ἐν ποίμνις ἰντεῦθεν καὶ ἔ
 πατήρα, καὶ πῶς πατρίδα,
 καὶ ἀντὶ μὲν τυθὲ καὶ γὰρ ἀκ-
 τῶ ἀμβροσίαν ἔδῃ, καὶ νῆκ-
 τὰρ πῶς. τῶς μίαν τοι καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἡμῶν αὐτῶς παρ' ἔξας
 ἔγγιστον, τὸ δὲ μίγιστον, ἐκείνῳ
 ἀνθρώπων, ἀπ' ἀθανάτων γε-
 νῆσιν, καὶ ἀεὶ ἔρα σου φάσκει
 ποίμνις ἀκρίστον, ἢ ὅπως ἀ-
 δάμων.

Igitur inquireret me pater, &
 indignabitur non inueniens,
 verberosq; postea capiam, re-
 linquens ouile IVP. Vbi il-
 le videbit te? GAN. Ne-
 quaquam? desidero verò iam
 ipsum. Quòd si verò dimit-
 tes me, promitto tibi, & a-
 lium hircum ab ipso immo-
 latū iri, redemptionis precitū
 pro me videlicet. Habemus
 autem triennem illū, & ma-
 gnū, qui prait ceteris in pā-
 scua. IVP. Quam simplex
 hic puer est, & minime ma-
 lus: atque idipsum solum,
 puer adhuc. Verūm, ὁ Ga-
 nymedes, illa quidem omnia
 valere sine, & obliuiscere
 ipsorum ouilis videlicet, &
 Ida. Tu autē (iam enim ex-
 lestis es) multa benefacias
 hunc & patri & patriæ. Ac
 pro lacte quidem & caseo
 Ambrosiam edas, & Nectar
 bibas. Hoc tamē & alijs no-
 bis ipse infundendo præbe-
 bis. Quod autem maximum
 est, non ampliùs homo, sed
 immortalis eris, atque etiam

& sydus tuum apparere faciam pulcherrimum: & nino ses

ἄμα καθύδουμ. Γα. πό-
 ϑ' ἴδ' οὐκ ἄν δάωαι, ἀπ' ἡ-
 θύουσι καθύδου μετ' ἐμῆ;
 Ζ. νῶα μετὰ γὰρ τοῖς, οἱ
 εἶδ' οὐ, Γανυμῆδης, ἔτω κα-
 λός. Γα. τί γάρ σε πῶς τὸν
 ὕπνον ἀνήσει τὸ καθύδου; Ζ.
 ἔχει τί θύλητρον ἡδὺν, καὶ μα-
 νακώτερον ἰσάγει αὐτόν.
 Γα. καὶ μὲν οὐκ πατήρ ἔχει
 θύτῳ μοι συκαθύδουσι, καὶ
 διγυῖο ἐσθῆ, ὡς ἀφῆλον αὐ-
 τῷ τὸν ὕπνον σφύρομῳ, καὶ
 πακτίσαν, καὶ τι φθιγγόμεν
 μεταξὺ ὅπου καθύδουσι, ὡ-
 σε παρὰ τὴν μύτρα ἐπιμπε-
 με λοιμυθισόμενον τὰ πομά.
 ὦρα δὲ μοι, ἂ σφ' ἔξῳ, ὡς φῆς,
 ἀνέραςάς με, καταθῆνα
 αὐθις ἐς τὴν γῆν, ἢ πρῶματα
 ἔξῃς ἀρρυπῶν. ἰνοχῆσω
 γάρ σε σιωπῶς σφύρομῳ.
 Ζ. τῷ αὐτό μοι τὸ ἔλιον
 ποιῶσαι, ὡς ἀρρυπῶσαι με-
 τὰ δὲ. φιλῶν ἴδ' ἐστὶν ἔξῳ
 πομάς, καὶ πειπῶσαι.
 Γα. αὐτὸς ἄν εἰδῆς, ἐνὸ

ἴ

simul dormiremus. GAN.
 Solutus enim non possis, sed
 suavius dormire mecum?
 IVPIT. Profectò, cum
 tali qualis es tu Ganyme-
 des, sic pulcher. GAN.
 Quid enim te ad somnium
 iuuabit pulchritudo? IVP.
 Habet quoddam incita-
 mentum suae, & facia-
 lius inducit ipsum. GAN.
 Atqui pater meus indigna-
 batur mihi condormienti,
 & narrabat manè quomo-
 do turbarem ipsius som-
 num, volutatus per lectum,
 calcitrans, & aliquid lo-
 quens interea quando dor-
 mirem: quapropter ad ma-
 trem remittebat me dormi-
 turum saepiusculè. Quare
 si ob hoc, ut ais, rapuisti
 me, tempus tibi est ut me
 denuò in terram deponas,
 vel molestia afficeris nis-
 hil dormiendo. Turbabo
 enim te continuè, huc at-
 que illuc me reuoluens. IVP.
 Atqui hoc ipsum sua-
 vissimum mihi feceris, si tecum
 vigilare cogas, Osculabor e-
 nim interea te eò saepius, & amplectar. GAN. Ipse videris, ego

ἢ λοιμύθμα, ἢ κατὰ πάλιν
 τῷ Ζ. εὐσόμεθα τότε τι
 πρακτικόν· νῦν δὲ ἄπαρ ἐὼς
 τὸν ἄβερμῆ, καὶ πῶντα τῆς
 ἀθανασίας, ἅγε οἰνοχοῶ-
 στοντα ἡμῶν, διδάξας πρό-
 τιρον ὡς καὶ ὄριζαν τὸν
 σκῦρον.

verò dormiãte deosculante.
 IVP. Videbimus tunc quid
 agendum. Nunc verò abhuc
 ipsum, Mercuri, & postea-
 quam de immortalitate bia-
 berit, duc vt ministret no-
 bis, docens prius quemad-
 modum oporteat porrigere
 scyphum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a AGE, ὁ Ganym.] Ganymedes fuit Trois regis Darda-
 norum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Ioue in for-
 ma aquilæ raptus, quem Iupiter pincernam suam fecit, amota
 Hebe Iunonis filia, eò quòd dum Ioui apud Aethiopus comes-
 santi ministraret, cadens, corporis sui obscena omnibus superiis
 monstravit. Xenophon in Symposio docet, Ganymedem in cœ-
 lum à Ioue perlatum, non corporis, sed animi gratia, esse Iouem
 pingam Lucianus. Silius Italicus ad Ganymedis & Eros
 pæ fabulas respicit, quum sic loquentem voluptasem introdu-
 xit lib. 15.

Illà ego sum, verti superum quæ sæpe parentem

Nunc auis in formam, nunc torua in cornua tauri.

b Plagiarius.] Qui liberum hominem pro seruo vendit, vel
 seruum alienum tanquam suum. Xenoph. ἀδραπόδεις ἐσὺν
 ἐπιπλεῖ ἰὸς λαμβάνοις τὸ ἰμιλίαις μεθ' ὅν Διὸς τὸ αἰαγ-
 κῶν αὐτοῖς ἐναγ' Διγλιζοῦθ, περ' αὖ αὐ λήθοιεν τὸ μεθ' ὅν, id
 est, suæ libertatis venditores vocat, &c. c Aram vidisti in
 Gargaro.] Græci Iouem ἑμβροτον venerati sunt, vt testa-
 tur Strabo, & Pausanias: ἑὺπέρον, vt Arrianus & Phurnu-
 sus, Latini Pluuium verterunt. Tibullus:

Arida nec pluuii supplicat herba Ioui.

Seneca lib. natur. quæst. 4, hoc carmen Ouidio tribuit. d Sy-
 dus

dus tuum.] *Aquarium nosat, quem Ganymedem esse perhibent. Licet ἄστρον κυβίος sit, non ἄστρον, aquarium.*

ἩΡΑΣ ΚΑΙ ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
 Διῶ. Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

I V N O.

Εξ οὗ τὸ μαρῶδιον τῆ-
 το, ἃ Ζεῦ, τὸ φρῶς
 γιον ἄρ' τῆς Ἰδης ἄρ'
 πῶδες, Διῦρο ἀνέγαγες, ἔς
 λατῶρ μοι πείσεις τὸν
 νοῦν. Ζ. καὶ τοῦτο γὰρ, ὦ
 Ἡρα, ἡλοτουπῆς, ἥδη ἀφίε-
 ρεις οὕτω ἢ ἀλυπτότατον· ἐγὼ
 δὲ ὦ μὲν τῶς γυναιξὶ μόνως
 χαλεπώσι ἄνθρωποι, ὁπόσον ἄρ'
 ἑμιλάσωσιν ἐμοί. Ἡρ. οὐδὲ
 ἐκείνα μὲν ἴσσοις, οὐδὲ πρὶ-
 ποντα σιανῶ, ὃς ἀπαυτῶρ
 θεῶν Ἀσιπότις ἄρ', ἀφελιπῶρ
 καὶ πῶ νόμος γαμετῶν, ἐπὶ
 αὐτῶν γλῶσσοι μοιχῶσων,
 κενόσιον ἢ ταῦρ ὦ γυνόμην ὦ.
 πῶν ἄρ' ἐκείνα μὲν σοι
 ἔσθ' ἴσθ' ἢ μὲν ἴσθ' ἢ τὸ δ' Ἰδαί-
 ορ τευτὶ πῶδιον ἄρ' πῶδες, ἀνέ-

nenti: ideo autē hoc puero raptο, etiam in cælum subuolāsti,

ΕX quo adolescentulū
 hunc Iupiter, Phry-
 gium istum dico, ab
 Ida raptum huc adduxisti,
 minus aduertis mihi ani-
 mum. IVP. Etiam ob hunc,
 Iuno, zelotypiam es, sim-
 plicem aded, ὦ minimè mo-
 lestum? Ego verò putabam
 mulieribus solis difficilem
 te esse quæcumq; conuersans
 tur mecum. IVM. Neque
 illa quidem rectè facis, nec
 conuenientia tibi ipsi, qui o-
 mnium deorum dominus ex-
 istens, relinquens me legi-
 timam uxorem, in terram
 descendis, ibiq; adulteria ex-
 erces in aurum vel taurium
 conuersus. Veruntamen ille
 mulieres tibi in terra ma-

ἀνέπλις, ὃ ἕρπαιόταρ θεῶν,
 καὶ σιωπῆν νῦν ἐπι λεφαλιώ
 μοι ἱπαχθεῖν, οἶνοχοῶν δὲ ἕ
 λόγῳ. ἄτος ἡπόρδς οἶνοχοῶν;
 καὶ ἀπηγορεύασιν ἄρα ἦτε Η-
 θεῖ καὶ ὁ Ηφαιστος, ὁρᾶ κοινὸν ἄνοι;
 οὐ δὲ καὶ τῶν κλυτικῶν οὐκ ἄν
 ἄτως ἡάβοις παρ' αὐτῶν, ἢ φη
 ἡέτε πρότερον αὐτῶν, ἀπᾶν-
 τωρ ὀρώτων, καὶ τὸ φίλη μοι
 τοῖ ἡλιον τῶν ἑκταρος. καὶ εἰ
 ἔβ οὐ δὲ ἀνψῶν ποδᾶκίς ἀπ-
 τῆς πιαῖν, ἐνίστε δὲ καὶ ἀπ-
 γυνοῦσιν ὁ μόνον, ἰδωκας
 ἐκάνω. καὶ πτόνι ὁ ἀπῆα.
 βῶν τῶν κλυτικῶν, ὁδρ ἰσάλοι-
 πορ ἐν αὐτῇ, πίνας, ὁδρ καὶ
 αὐτὸς ἐπι, καὶ ἐνθα πῶσῶρ
 μοσι τὰ χεῖλη, ἴνα καὶ πίνης
 ἄμα καὶ φίλῆς. πῶλο ἡ ὁ βα-
 σιλῆς, καὶ ἀπᾶτων πατήρ,
 ἀπῆε μῶν ὁ τῶν ἀγίδα, καὶ
 τῶν λεραυνοῦν, ἐκάνω ὁ ἀσρα
 γαλῖσον μὲτ' αὐτῶ, πῶλονα
 τηλικῶν λεθαμῆ ὁ πᾶν-
 τα οὐδ' ὀρῶ τᾶτα, ὡς μὴ
 οἷς ναυθαυαρ. Ζ. καὶ τί δει-
 οῦρ,

Deorum generosissime :
 nunc ille nobiscum habitat,
 ante oculos mihi adductus
 quasi amulus, scilicet ut pos-
 cillaretur tibi, sic enim a-
 iunt. Ictāna verò carebas
 pocillatoribus ? aut defesū
 adeò sunt ὁ^a Hebe ὁ Vul-
 canus ministrando ? Tu ve-
 rò etiam calicem non aliter
 ab eo accipis, quàm simul
 ὁ osculatus fueris ipsum
 antea, omnibus aspicienti-
 bus : ὁ deosculatio ista sua-
 uior tibi est ipso^b Nectare.
 Atque ob id sapenumèrò ne-
 que sitiens petis bibere. Ina-
 terdum autem etiam ubi dea
 gustasti solùm, porrigere i-
 psi soles : deinde bibente i-
 pso arripis calicem, ὁ quans-
 tum in illo reliquum restat,
 omne ebibis, ea etiam par-
 te, unde ipse bibit, ὁ ubi
 applicuisti labia, ut ὁ bibas
 simul ὁ osculeris. Nuper
 verò rex ille atque omnium
 pater, depositis ægide ac
 fulmine, sedisti talis luden-

do cum illo, barbam ipse tantam ὁ tam promissam habens.
 Omnia igitur video hæc : quare ne te putes latere. IVP. At
 quid

ἦν, ὦ Ηρα, μεράκιον ἔγω
 ἡαλδὸν μεταξὺ πίνοντα ἡα-
 ταφιλῆν, καὶ ἡΑκωά, ἀμ-
 φῶν, καὶ ὦ Βελήματι, καὶ ὦ
 νέκτασι; ἤν γοιῦ τιππέψω
 αὐτῷ ἡῶν ἄπαξ φιλῶσαι σι,
 ἡνέτι μὲν ψη μοι, πλετιμότε-
 ρον τῶ νέκταρ ὦ οἰομῶν τῶ
 φιλῆμα ἔν. Ηρα. πωδιδρα-
 αῦν οὐδὲ λόγοι. ἡλῶ δὲ μὴ ἔ-
 τω μανέλω, ὡς τὰ χάλη πῶσ.
 ζυγυῆν ὦ μαλθακῶ τὸτῶ
 φρυγί ἔγωγ ἐπιθυγλυμῶ.
 Ζ. μή με λοιδορῶ, ὦ φῆνωσῶ-
 τι, ὅτι πωδικοῖσι. οὐδὲ γὰρ ὁ
 Βηλυβρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλ-
 θακός, ἡδίστων ἡ ποθδνὸτῶ ὦ.
 ἡ βόλομα δὲ ἡπῆρ, μὴ σι πω-
 ροξυῶν ἐπιπλέω. Ηρα. ἡε-
 θε καὶ γαμῆσας αὐτὸν ἡμοῦ
 ἔνκα. μὲν μὲν γὰρ, οἶα μοι
 εἶπῶ τὸν οἰνοχόον τῶν ἡμπα-
 ροῖνῶσι. Ζ. οὐκ, ἡπῶ τὸν Η-
 φαιστον ἡδὲ τὸν οὐδὲν ἡδὲ οἶνος
 ζοῶν ἡμῶν χαλόνοντα, ἡ τῶσι
 ἡαμῶν ἡκοντα, ἔτι τῶν σπι-
 λῶρων ἀνοσπλιων, ἡρτι πῶ
 πν=

quid adeò graue hoc, ὦ Ιου-
 νο, adolescentem adeò pul-
 ebrum inter bibendum deo-
 sculari, oblectarique viro-
 que illo, & osculo videli-
 cet, & neclare? Quid si-
 gitur vel semel committam
 ipsi quò & te osculetur? non
 ampliùs accusabis me quòd
 osculum illius praestantius
 neclare puto. LVN. Padi-
 conum verba hæc sunt. Ego
 verò non ita insaniuero, vs
 labia mea applicem molli-
 culo isti Phrygi, adeò quis
 effaminato. IVP. Ne con-
 uicieris, generosissima tu,
 amores meos. nam mulicro-
 sus, & barbarus & molli-
 culus iste, suauior & desis-
 derabilior, nolo autem di-
 cere ampliùs ne te magis ir-
 ritem. LVN. Vtinam verò
 & in uxorem illum duxis-
 ses mei gratia. Memineris
 igitur qualibus mihi pro-
 pter egregium istum pocila-
 latorem temulenter insultas.

IVP. Imò verò Vulcanum
 istum filium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem
 videlicet, & à fornacæ venientem, plenum adhuc sauiillis,
 depo-

πυράραυ ἀπτιβίμφορ, καὶ
 ἀπ' ἐκένων αὐτῶν τῶν διακ-
 τύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τῶν
 ἐύλικα, καὶ ἐπίσπα @ μύθος @
 αἴσσο μεταξὺ, ὅμ οὐδ' ἀνί-
 μήτηρ οὐ ἔδδως φιλήσασα,
 ἐπὶ τ' ἀσθόλε καὶ μβαλωμφορ
 τὸ πρόσωπορ; ἔδδως ταῦτα. οὐ
 ἔρ καὶ πρὸ πολὺ ὁ οἶνοχό @
 κέν @ ἐμπρέπ τῶ συμποσίω
 τῶν θεῶν ὁ Γανυμήδης ἦ λα-
 ταπυμῆ @ αὐθις ἐς τῶ L
 δλω λαθρὸς ἔρ, καὶ ῥοδοθάκ-
 τυλ @, καὶ ἐπισμίνως ὀρί-
 γη τὸ ἔκπομα, καὶ ὁ σε λυκᾶ
 μάλισα, καὶ φιλῆ ἔδιον τ' νί-
 ταρ @. Ηρα. νῦν καὶ χως-
 ἀδς, ὁ Ζεὺ, ὁ Ηρας @, καὶ οἱ
 ἀδκτυλοὶ αὐτ' ἀνελξιοὶ τ' σῆς
 ἐύλιη @, καὶ ἀσθόλε μισός ἐσι.
 καὶ ναυτιᾶς ὀρῶν αὐτῶν, ἐξ ὁ-
 τος τὸν λαλὸν λομάτιω τῶτον
 ἢ Ἰδύ ἀνίθρηψι. πολλὰ δ' ἐχ-
 ἔδδρας ταῦτα, οὐδ' οἱ σπυθῆ-
 ρες, οὐδ' ἡ λαμιν @ ἀπέρε-
 πορ σε μὴ ἐχί πίνωρ παρ' αὐτῶ.
 Ζ. λυπῆς, ὁ Ηρα, σε αὐτῶν δὲ
 ἔπινο, καὶ μοὶ ἐπιτένδς τ' ἐρωτα
 ἴγλος

pudine, Iuno, te ipsam efficis, nihil aliud, & mihi amorem

eò mda

depositio paulò antiè forcè.
 pe, & ab illis ipsis digitis ac-
 cipere nos calicem, autem
 Eiumq; ipsum interea oscu-
 lari: quem neque mater tuli-
 benter osculata fueris, præ
 fuligine quasi tota illius ex-
 usta facie. Nimirum suaui-
 hæc, adeòque multum etiam
 pocillatior iste cohonestat
 deorum conuiuium, nõnne?
 Ganymedes autem hic ite-
 rum in Idam hinc ablegan-
 dus est? quippe purus ac
 candidus est, & digitos ha-
 bet roseos: etiam scitè por-
 rigit poculum: & quod te
 omnium mordet maximè,
 osculatur dulcius ipso ne-
 clare. IVN. Nunc tibi &
 claudus, ὁ Iupiter, Vulca-
 nus est, & referius fuligine,
 atq; nausea afficeris cum as-
 spicis ipsum, ex quo formo-
 sum & capillatum istum Ida
 enutrijt. Olim autem non vi-
 debas ista, neq; tum fauilla,
 neque fornax ipsa absterrea-
 bat te, quò minus biberes il-
 lo porrigente. IVP. Agri-

ἡλοτυπῆ. εἰ δ' ἄχθῃ παρὰ
 πατρὸς ἡραίου διχομήνη τὸ ἔκ-
 πομα, σὶ μὲν ὁ ἦδ' οἰνοχοεῖτω.
 σὺ δέ, ὦ Γανύμηδ' ἰμοὶ μὲν
 νῆ ἀναδίδ' ἢ πλὴν ἡδονικῶν, καὶ
 ἐφ' ἰκάνῃ, δὴς φίδα μὲν, ἢ ὄτε
 πλῆρη ὀρέγῃς, καὶ αὐθις ὀπό-
 τε παρ' ἰμοῦ ἀφραμβόδοις.
 τί τῶο διακρύβας; μὴ δέδιδι
 οἰμώξεται ἦ, λῷ τις σιτυ-
 πᾶρ' ἰδέηκ.
 metue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse voluerit.

ed magis incendis, quia zeu-
 lotypa es. Quod si verò gra-
 uaris à puero formoso acci-
 cipere poculum, tibi qui-
 dem filius ministret potum.
 Tu verò Ganymedes mihi
 soli imple calicem, & cum
 quolibet bis osculare me, &
 cum plenū porrigis, & cum
 rursum à me illum accipis.
 Quid ita lachrymaris? Ne

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a HEBB.] Dea pubertatis ac iuuentutis, & vt Hesiod. in
 Theogon. scribit, vxor Herculis ex Iunone & Ioue prognata.
 b NECTARE.] Nέκταρ, à νε̄ paricula, quæ privationem signi-
 ficat, & νέκρω, interitico. Potus est Deorum, de quo Hom. Il. α.
 Erat etiam vini nomen in Lydie Olympo ex fauis permixtis, &
 floribus odoratis concinnati, vide in Chil. Erasmi. Nectaris flos.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ
 Ἐρῶς.

VENERIS ET
 Cupidinis.

Erasmo Roterodamo interprete.

V E N V S.

Ω Τίνορ ἔρωσ, ὄρα,
 οἷα ποιεῖς. ὅτ' ἐν τῇ
 γῆ νιζῶ, ὀπότ' ἔρῃς
 ἀνθρώπων ἀναπέθεῖς, καθ' αὐτ'
 ἢ κατ' ἀνέλων ἐρᾷ. ἀνὰ
 καὶ τὰ ἐν ὧ οὐρανῷ, ὅς τ' ἔρω
 rum de his ago, quæ apud superos quoq; designas, qui quidem

C Ἔπιδο gnate, vide
 quæ facis flagitia.
 Nō iā de his loquor,
 quæ te impulsore mortales in
 terra, vel in se quisq; vel in-
 uicē alij in alios faciunt: ve-
 * Iouem

Δία πολυμορφον ἐπιδεδυ-
 κς, ἀπὸ πῶρος ὄτι ἄν τις ἐπι-
 τῆ κοαρὸ δονῆ. τὴν ἀνελωὴν δὲ
 ἀσθαιρῆς καὶ ὄραυδ, ἧ ἥλιον
 ἧ παρὰ τῆ Κλυμηνῆ βραδύαν
 ἰδίον ἀναγκάζεις ἐπιπλήσας
 μῦθον τῆ πασιῶς. ἂ ἤνδ' ἰδ
 ἰμὲ τὴν μύθρα ὀβριζῆς, θαρ-
 ξῶν ποίως, ἀτὰρ σὺ δὲ τομῆς
 εὐτάς, καὶ τὴν Πέαρ, αὐτὴν
 γράων ἠδ' ὄν, καὶ μὴτέρα τῶν.
 τῶν θῶν, ἀνέπιδες παδύρα-
 κῆν, ἢ τὸ φρυγίον μύθραυον
 ἰκῆνο ποθῆν. ἢ νῦν ἰκῆνυ μέ-
 μνην ἐπὶ σὺ, ἢ ζῶξα μὲνυ τὸς
 ἀέουτας, παραλασθῶ ἢ τὸς Κο-
 ρύθαντας, ἄτε μανιῶς ἢ αὐ-
 τὸς ὄντας, ἀνα ἢ κῆτω τὴν 1.
 δῆλυ πειπολοδοίον. ἢ ἢ ὄλοπ-
 ῆς ἢ ἐπὶ τῶ Α. Π. οἱ Κορύθαντες
 ἧ, ὃ ἢ αὐτῆ τῆ μνη) ξίφης τῶ
 λω ὃ ἧ ἀνὲς τὴν λέμυλ. ἢ τῶ
 κικμυῶς σῆς τῶ ὄραυδ. ὃ ἧ αὐτῆ
 τῶ ἀέρατι, ὃ δὲ ἰπιθομῆ τῶ
 τυμῆαυ, ἢ ἐπιπλήσας τῶ ἀνρ.
 θάλω ἢ ὄλως, θόρυβος ἢ μα-
 νία τὰ ἰρ τῆ ἰδης ἅπαντῶν ὄν.
 δὲ δὲ τοίνυ ἅπαντα. Ἄ.

^a Iouem ipsum cogit variās
 assumere formas, in quod-
 a cunq; tibi pro tempore visum
 fuerit, eū veniens. Tum Lu-
 cianē cælo deuocās. Quin &
 Solē aliquoties cōpellis len-
 tum apud Clymenē cessare,
 aurigandi muneris oblitum.
 nam quicquid iniuriæ in me
 matrē etiam cōmittis, auda-
 cter ac tanquam tuū facis.
 Verū tu quidē, ὃ deorum om-
 niū confidentissimē, ^b Rhēā
 insuper ipsam iā annū, præ-
 terē deorum tam multorum
 parentem, eὐ pepulisti, ut pu-
 sionē adamei, atq; in Phry-
 giū illum adolescentulum
 depereat: ac tua iam operā
 insanit, iunctisq; leonibus,
 adhibitis itē Corybantibus,
 (quippe qui & ipsi furore
 quodam sunt afflati) per Idā
 montem sursum ac deorsum
 oberrat, ipsa quidem Attis a-
 more eiulans: cæterū Cory-
 bantiū alius suum ipse penem
 ense defecat, alius demissa
 coma p̄ montes fertur insanus, alius cornu canit, alius tympa-
 no tonat, alius cymbalo perstrepic: breuiter, omnis vnde quaq;
 Ida tumultus atq; insanix plena est Proinde cū cūa timeo: me

ἤ τὸ τοιοῦτό, ἢ τὸ μέγα σέ κα-
 κὸν τικούσῃ, μὴ ἀπμανῆσαι
 ποτὶ ἢ Ρέα, ἢ καὶ μάτορ ἔτι ἐμ
 αὐτῆ ὄσῃ, ἐκλοσὴ τὸς Κόρυθ.
 θαντας σὺ παδούτας, σὺ ὄσῃ
 σποθεοθα, ἢ ὅτις λέσει παρα-
 θακῆρ. ταῦτα ἢ ὄσῃ κινδυνώ-
 οντά σὺ ὄρωσα. Ερ. θάρρη
 μήτηρ, ἐπὶ ἢ τοῖς λέσειρ αὐ-
 ὅτις ἢ ὄσῃ ξυμῆυς ἐμὶ ἢ πολ-
 λάκισ ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶ-
 τα, καὶ τῶς λόμυς λαδόμενῃ,
 λῶισκῶ αὐτός. οἱ δὲ σάυνοσί
 με, καὶ πῶ χῆρα διχόμφοι.
 ἐς τὸ εἶμα πειλιχημῆσάμ.
 νοι, ἀπθιδόασί μοι. αὐτῆ φῶ
 ἢ ἢ Ρέα, πότι ἀρ' ἐκείνῃ σχο-
 λῶ ἀγάγοι ἐπ' ἐμὶ, ὄλο ὄσα
 ἐρ ὄσῃ Ατῆ; καὶ ὅτι τί ἐγὼ ἀδι-
 κῶ, θαντός τὰ ἐκατὰ οἶα ὄσῃ;
 ὄμῆς δὲ μὴ ἐφίεθι τῶν κα.
 λῶρ, μὴ τοίνω ἐμὶ αὐτιῶθε
 τῆσων. ἢ θέλας σὺ, ὄ μήτηρ,
 αὐτῆ μηκέτι ἐρῶν, μήτι σὺ
 τοῦ Αρῆος, μήτ' ἐκείνορ
 ὄσῃ; Αρρο. ὡς θανός ἐ, καὶ
 ἐρατῆς ἀπαντωρ. ἀπὸ μὲ μ-

νύσῃ

vis ipsa tu mater vii neq. tu posthac Martem ames, neque ille
 te: V E N. Vt es peruicax, & nulla in re non superas? Atta-
 men

tuu ne tale quid accidas, quandoquidem te produxi,
 ut si quando resipiscat Rhea,
 vel potius si pergat insanire,
 Corybantibus imperet, ut te
 correptum discerpant, aut
 leonibus obijciant. Hic me
 sollicitat metus, quod videam
 tibi periculum imminere.
 CVP. Ocioso animo esto
 mater: siquidem leonibus e-
 tiam ipsis iam familiaris sum
 factus, ita ut sepenumerò
 conscensus eorum tergis, pre-
 hensaq; iuba, equitis ritu in-
 sidens illos agitem. At verò
 illi interim mihi caudis ab-
 blandiuntur, ac manum orò
 infertam receptant, labuntq;
 deinde mihi reddunt innos-
 cuā. Porro Rhea ipsi quan-
 do tandem vacauerit ut me
 oleiscatur, quom in Atræ sit
 tota? Postremò quid ego
 pecco, quum res pulchras, ut
 sunt, offero ac demonstros
 Vos ne appetite res pul-
 chras, quare his de rebus ne
 in me crimen conferte. Num

ἄρα μου ποτὲ τῶν λόγων. *men horum quæ dixi, alia*
quando memineris.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Eiusdem ferè argumenti Dialogus sequitur Veneris quoque & Cupidinis, quem poëta Martis & Veneris filium, atque ingentis potentiaë amoris esse deum voluerunt. Pingitur imberbis, alatus, cæcus, & facem gestans atque sagittas, de eo extant carmina Marulli & Pij pontificis.

À IOVEM ipsum cogis varias assumere formas.] Erasmus noster *Chiliad. 1, Centuria 3, adagio primo*: *Aur regem aut fatuum nasci oportet: Quis nepos, inquit, quis balatro unquam nugatus est negatus, aut nequius nequam fuit, quàm Iupiter, cui regnum mundi dederunt poëtae. Technis salit uxorem, nunc cygnus, nunc taurus, nunc aurum factus, infidias struit mulierculis. Subornat Ganymedes, ac cælum nobis implet. Hastenus Erasmus. Amoris impatientia se vertit in caculum, in aquilam, in olorem & Satyrum, in Amphitrionem, in ignem, in pastorem, in serpensem, ut scribit Ovid. in 6. *Metamorph. b Rheam.*] Hoc nomine Cybele vocata est. Hanc poëta Iouis, & aliorum plurium deorum matrem dixerunt, eique quadrigam à quatuor leonibus tractam assignauerunt & capiti eius turritam coronam & sceptrum manibus addiderunt. Et cùm incederet, sacerdotes dicti Galli & Corybantes, sacro correpti furore, præcedebant cymbala pulsantes, alios item ad similem ageres rabiem.*

ἈΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΙΝΙΣ ἘΥ
 Ερμῶδ. Mercurij.

Eodem interprete.

ΑΠΟΛΛΟ.

Τηλαῶς, ὃ Ερμῆς; Ερ.
 ὀτι γηλοῖότατα, ὃ Α=
 ποπορ, ἔδωρ. Απ.
 ἔπε ἔρ, ὡς κῆ αὐτὸς ἀκῆ@ς
 ἔχω ξυγγλᾶρ. Ερ. ἡ ἀφροδίτη
 ξυῶ@ς τῷ Αρα κατέληπται,
 κῆ ὁ Ηρας@ ἔδησεν αὐτὸς
 ξυλλαβῶν. Απ. πῶς; ἡ δὲ γαρ
 τι ἔρᾶν ἰοικας. Ερ. ἐν πορ-
 λῶ, οἶμαι ταῦτα ἀθλῶς ἰθῶ-
 ραυρ αὐτῆς. κῆ περὶ τῶν ὄν-
 νῶν ἀφανῆ δεσμὰ πρὶθῆς, ἀρ
 γὰρ ἔσ ἀπιδῶν ἐπὶ τῶν λάμ-
 νορ, ἔτα ὁ μῦθ Αρως ἀσῖρχε-
 ται λαθῶν, ὡς ὦρ@, λαθορᾶ@ ἡ
 αὐτὸν ὁ ἦλι@, κῆ λῆρ@ πῶς
 τὸν Ηραςορ. ἐπῆ@ ἐπὶ δὲ η@ρ
 τῶ λῆρ@ς, κῆ ἔργω ἡ@ρ, κῆ
 ἐπὶ δὲ ἐγγύθω τῶν ἀρνωρ,
 πρὶπὶ κῆ τῶ αὐτῆς τὰ δῆ-
 μᾶ, ἰεῶν τῶ αὐτῆς ὁ Ηρας-
 @ ἰκάνη κῆ ἔρ (ἡ ἔτυχε

γνμ

Quid rides, Mercu-
 ri? MER. Quoz
 nam maxime ridia
 cula, Apollo, vidi. APOL.
 Dic igitur, ut & ipse audis
 tis illis tecum videre possim.
 MER. Venus cum Marte
 concumbens deprehensa est,
 ac Vulcanus comprehensit
 illos vinculis constrinxit.
 APOL. Quomodo? Sua-
 ue enim quidam dicere vi-
 deris. MER. Longo iam
 tempore, opinor, cognitiis his
 quis agebantur, expiscatus
 est illos, & lecto oculis
 quibusdam vinculis circum-
 dato, abiens ad fornacem
 opus faciebat. Post hæc
 Mars ingreditur secretis, ut
 quidem ipse putabat. Videt
 autem ipsum ex alto Sol, &
 rem ad Vulcanum defert.

ubi igitur lectum conscendissent, & in opere essent, & iam
 intra retia tenerentur, circumuoluntur ipsis quidem vin-
 cula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & forte tum
 bbbb nuda

γυμνὴ δὲ) οὐκ ἔχον ὄπως
 ἰσχυρῶς αὐτὸ ἀδελφεῖν. ὁ δὲ
 Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφρονῶν
 ἰσχυρῶς, καὶ ἠδπιεῖ ἴσχυρὰ τὰ
 δεισιμαίεπτα δὲ σωαίς ἐν ἄ
 φόντω ἐχόμενον αὐτοῦ, ἐπι-
 ταν. Ἀπ. τί ἐν; ἀπέδυσσε
 αὐτὸς ὁ Ἥρας; Ἐρ. οὐ δει-
 σω. ἀπὸ ξυγκαλιέσθαι τοὺς
 θεοὺς, ἐπιδέννεται τῷ μοι-
 χέειν αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀ-
 φόντοι κατὰ νυκτότου,
 ξυδελφικῶς ἐρυνθεῖσι καὶ
 τὸ θιαμαῖδισον ἐμοὶ ἐδοξε,
 μονονοχί αὐτὸ γινόμενον τὸ
 ἔργον. Ἀπ. ὁ δὲ χαλκίς ἐκεί-
 νος ὅν ἀδελφαί ἢ αὐτὸς ἐπι-
 δέννεται τῷ αἰσχυρῶ τῷ
 γάμου; Ἐρ. μὰ Δι', ὅς γε καὶ
 ἐπιγελῶ αὐτοῖς ἐφιστάς. ἐγὼ
 μέγιστος, ἀ γὰρ τάνηδεις ἀπῆν,
 ἐφθόνον τῷ Ἄρη, μὴ μόνον
 μοι χάσθαι τῷ ἡμισίω
 θεῷ, ἀπὸ καὶ δεισιμαίε μὴ
 αὐτῶς. Ἀπ. οὐκὼν καὶ δεισι-
 σωαίε ἐν ἡμεῖς ἐν τῷ τῷ
 Ἐρ.

stans. Ego verò, si opus est verum dicere, inuidebam Marsi, non solum quòd cum formosissima dea adulterium exercuisset, sed etiam quòd colligatus cum ipsa vna esset.

A P O L. Promde tu ligari hoc pacto sustimeres?

M E R.

nuda erat) pudore affecta, non habebat quòd se tegeret. Mars verò ab initio fugere tentabat, sperabatque se vincula illa disrupturum esse: ceterum posteaquam intellexit se undique captum teneri, neque effugere quòsquam posse, supplicare coepit.

A P O L. Quid igitur soluitne ipsos Vulcanus?

M E R. Nondum, sed conuocatis dijs spectandum ipsis exhibuit adulterium. Illi autem nudi ambo, colligati mutuo, inclinati deorsum capitibus erubescabant. Atque adeò spectaculum hoc dulcissimum mihi visum est, cum tantum non ipsum opus exhiberent.

A P O L. At faber ille annon pudore afficitur etiam ipse cum spectandam ita exhibet coniugij sui turpiudine?

M E R. Non per Iouem, quippe qui etiam ardeat ipsis a-

MARINORVM DIALOΓI. 19

Ἐρ. οὐ δ' ἐκ ἄρ, ὡς Ἀπομορ;
 ἴθ' μόνον ἰππιδῶν. ἰωάνη
 ἴαα γὰρ σι, ἄρ μὴ τὰ ὅμοια ἢ
 αὐτὸς ἀξὺ ἰδῶν.

MER Tu veru non, Apol-
 lo? Aspice modò & acce-
 dens (collaudabo enim te) si
 non eadem ipse quoq; optas
 bis ubi videris.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab homero Odyss. 8 &
 Ouid. Metam. 4. narratur. Luciano in Demonaste:

MARINI DIALOΓI

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ

DORIDIS ET

Γαλατίας.

Galatæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

DORIS.

Ἄνδρ ἰρασιῶ,
 ὁ Γαλατίας, φα
 σι ἴσικλὸρ ἴδ-
 ῶν ποικίλα ἰ-

Ormosum amā-
 tem, Galatæa,
 nempe Sicu-
 lum isium pa-

σιμαλιῶνα βι. Γα. μὴ
 σκῶπτι Δωρί. Ποσδδῶν & ἴθ'
 ἴος δῆρ, ὁ ποί & ἄρ ἢ. Δω. τί
 ἴθρ, ἂ καὶ τὴ Διδὸς αὐτ' πῶς
 ἴθρ, ἄγε & οὐτῶ καὶ πῶσι &
 ἰφάνη, ἢ τὸ πάντορ ἄμορ-
 φῶταδρ, μονόφθαλμ & οἶε
 τὸ ἴθρ & ἰνῆσα ἄντι αὐτῶν
 πῆς τῶ μορφῶ; Γα. ἴθ' τὸ

storem aiunt amore tui de-
 petire. GALA. Ne ridé
 a Doris: etenim qualis qua-
 lise est, Neptuno patre pro-
 gnatus est. DOR. Quid
 ium postea, si vel Ioue ipso
 sit progenitus, quum vsq; ad-
 eò agrestis atque hispidus
 appareat, quòdque est om-
 nium deformissimum, uno oculo?
 An verò credis genus il-
 li quicquam profuturum ad formam?
 GAL. Ne isthuc
 bbbb 2 quidem